

PROF. NEJAT DİYARBEKİRLİ'NİN HAYATI VE ESERLERİ

Doç. Dr. F. Nalan TÜRKMEN

Marmara Üniversitesi
Fen-Edebiyat Fakültesi
Sanat Tarihi Bölümü

Prof. Nejat Erol Diyarbekirli, bilindiği gibi Erken Devir Türk Sanatı'nın Türk akademik camiasına tanıtılması hususunda en etkili isimlerden biri olarak öncül bir rol üstlenmiştir. Orta ve İç Asya Türk sanatı ve kültürü bağlamında farkındalık yaratmış, bir bilinç kazandırma yolunda ciddi çalışmalarda bulunmuştur. Kendisinin bu döneme ilişkin yayınları daha sonraki çalışmalara ışık tutmuş, başvuru kaynağı olarak değer kazanmıştır.

Diyarbakirli, on sekizinci yüzyılın ortalarında Diyarbakır'dan Adapazarı'na intikal etmiş bir ailenin oğlu olarak 17 Haziran 1928 tarihinde doğmuş olup, annesi Sabiha Naime Hanım, babası Ahmet Bey ve erkek kardeşi Vedat Bey'dir. (Fot.1) Diyarbakirli, İlkokul eğitimini burada tamandıktan sonra, kendisine belirli bir hayat görüşü kazandırdığına inandığı İstanbul'da Anadolu yakasının önemli eğitim kurumlarından Saint Joseph Fransız Koleji'ne devam etmiştir. Akabinde şimdi Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi olarak bilinen Güzel Sanatlar Akademisi'ne girdi. Buradan 1954 yılında mezun oldu. Diyarbakirli eğitim hayatının paralelinde başarılı ve iddialı bir spor yaşamı ile dikkat çekmiştir. Basketbola olan ilgisi Saint Joseph Koleji'nde başlamış, daha sonra bu tutkusunu profesyonel olarak Fenerbahçe Spor Kulübü'nde sürdürmüştür. Hatta uzun bir süre bu kulübün basketbol takım kaptanlığını da üstlenmiştir. 1951 Paris Avrupa Şampiyonası, 1952 Helsinki Olimpiyatları gibi uluslararası önemli spor organizasyonlarında Türkiye adına mücadele etmiştir.¹ (Fot. 2)

Fotoğraf 1: Diyarbakirli ailesi. Adapazarı, 1932. (Diyarbakirli aile arşivi)

¹ Prof. Nejat Diyarbakirli'nin yaşamına dair ayrıntılı bilgi için bkz. G. Eralp Alışık, "Prof. Nejat Diyarbakirli'nin Hayatı", *Orta Asya'dan Anadolu'ya Türk Sanatı ve Kültürü-Prof. Nejat Diyarbakirli'ye Armağan*, (Ed.: Yaşar Çoruhlu-Nalan Türkmen-Nuri Seçgin-Anıl Yılmaz), Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2006, s. 17-25.

Fotoğraf 2:
Fenerbahçe Basketbol
Takım kaptanı Nejat
Diyarbakirli ve takım
arkadaşları 1951 Paris
Avrupa Basketbol
Şampiyonası.
(Diyarbakirli aile arşivi).

Diyarbakirli Akademi'den mezun olduktan sonra askerlik görevini 1955-1956 yıllarında Genelkurmay Başkanlığı Kara Kuvvetleri Komutanlığı Harekât Dairesi'nde yapmıştır. Askerliğin ardından akademik hayatının ilk adımını *Güzel Sanatlar Akademisi*'ne bağlı Türk Sanat Tarihi Enstitüsü'nde atmıştır. Bu Enstitü'nün kurucusu Türk resim tarihinin önemli simalarından *Zeki Faik İzer* (1905- 1988) olup, hocaları *Celal Esat Arseven* (1885-1971), *Rıfki Melül Meriç* (1901-1964), *Nurullah Berk* (1906-1982), *Behçet Ünsal* (1912-2006) ve *Kenan Özbel* (1904-1989) gibi zamanın değerli alimlerinden oluşmaktadır. (Fot. 3) Diyarbakirli Hoca özellikle Celal Esat Arseven'i yaşamında ayrı bir yere koymuştur. Zira Hoca'yı erken devir Türk sanatına yönlendiren ve bu konuda ona ışık tutan Arseven'dir.

Diyarbakirli'nin çalışma hayatında her zaman sitayişle bahsettiği bir diğer şahıs da sanata olan merakı ile tanınan *Dr. Nejat Eczacıbaşı* (1913-1993) olmuştur. Eczacıbaşı Türkiye Turizm Kurumu'nun başkanı olarak Diyarbakirli'yi bu kuruma müdür olarak atamıştır. Eczacıbaşı'nın desteği ile Hoca, 1958 ve 1959 yıllarında Türk el sanatları çerçevesinde konferanslar, tanıtım sergileri, katalog yayımları yapmış, çeşitli inceleme ve araştırma gezileri tertip etmiş, bütün bu faaliyetlerin gerçekleştirildiği *El Sanatları ve Tasarım Merkezi* açmıştır.

Diyarbakirli yurtiçinde olduğu kadar yurt dışında yaptığı çalışmalarla da uluslararası platformda adından sıkça söz ettirmiştir. 1960 yılında İsveç'te Upsala Üniversitesi'nde, 1962 ve 1963 yıllarında da Londra'da *School of Oriental & African Studies* Fakültesi'nde Orta ve İç Asya arkeolojisi ve el sanatları konusunda araştırmalarını sürdürmüştür.² Bu arada 27 Mayıs 1963 tarihinde Paris'te iki evladının Osman (Fot. 4) ve Selçuk Zeynep'in (Fot. 5) anneleri Devlet Sanatçısı piyanist *Ayşegül Sarıca* ile evlenmiştir. (Fot. 6)

2 G. Eralp Alışık, a.g.m., s.19.

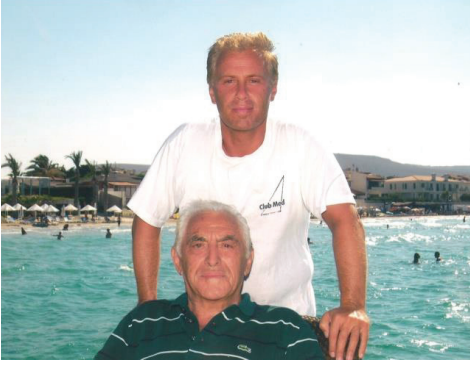
Fotoğraf 3: Türk Sanat Tarihi Enstitüsü. Masanın başında Celal Esat Arseven, sol tarafında baştan itibaren Zeki Faik İzer, Ramiz Bey, Kerim Silivri, Emin Barın, sağ tarafında Mualla Eyüpoğlu, Hilmi Ziya Ülken, Rıfki Melül Meriç, Zühtü Müridoğlu, arkada Rikkat Kunt, Nurullah Berk, Nejat Diyarbekirli, Bedri Rahmi Eyüpoğlu, Saim Bey. (Diyarbekirli aile arşivi).

Diyarbekirli'nin yurtiçinde gerçekleştirdiği önemli projelerden biri de Cumhuriyet'in 50. yıldönümü nedeniyle 1973 yılında İstanbul Aydınlar Ocağı'nın tertip ettiği, Burdur valisinin öncülüğünde Burdur Kültür Parkı'nda yapılan "Milli Abideler Zinciri" adlı projedir. İstanbul Teknik Üniversitesi öğretim üyelerinden heykeltıraş Yavuz Görey (1912-1995) ile birlikte çalışarak, "Bozkurt, Mete Han ve Kültigin Yazıtı"nın heykelerini dikmişlerdir.³ Nejat Hoca ve Görey'in bir diğer ortak projesi de Ankara Türk Standartları Enstitüsü'nün önünde yer alan Yıldırım Bayezid heykelinin dikilmesine yönelik çalışmadır.⁴ Her iki proje de Türk tarihinin akışı çerçevesinde önemli şahsiyetler, olaylar ve destanlar bağlamında heykellerinin yapılıp, tanıtılmasını amaçlamaktadır.

Hoca'nın akademik yaşamının en etkili ve ses getiren faaliyetlerinin başında hiç kuşkusuz UNESCO'nun on yıllık bir zaman dilimini içeren "*İpek Yolu Projesi*" gel-

3 G. Eralp Alışık, a.g.m., s.23.

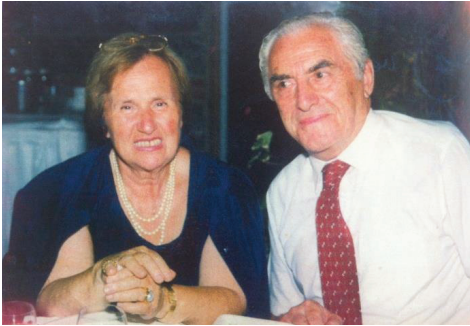
4 Anıl Yılmaz, "Prof. Nejat Diyarbekirli'nin Yayınları ve Bilimsel Faaliyetleri", **Orta Asya'dan Anadolu'ya Türk Sanatı ve Kültürü-Prof. Nejat Diyarbekirli'ye Armağan**, (Ed.: Yaşar Çoruhlu-Nalan Türkmen-Nuri Seçgin-Anıl Yılmaz), Yeni Türkiye Yay., Ankara, 2006, s. 29.

Fotoğraf 4: Oğlu Osman Diyarbekirli ile birlikte. (Diyarbekirli aile arşivi).

Fotoğraf 5: Kızı Selçuk Zeynep ve torunu Selim ile birlikte. (Diyarbekirli aile arşivi).

Fotoğraf 6: Nejat Diyarbekirli ve eşi, Devlet sanatçısı Ayşegül Sarıca. (Diyarbekirli aile arşivi).

mektedir. 1987 yılından 1997 yılına kadar süren bu proje çerçevesinde, İpek Yolu bağlamında kara ve deniz yolları tarih, kültür ve arkeolojisi açısından irdelenmiş, oldukça geniş coğrafyalara ekspedisyenler düzenlenmiştir. Diyarbekirli Hoca bu esnada Dışişleri Bakanlığı tarafından Türkiye'nin daimî temsilcisi olarak görevlendirilmiştir. Kendisi bu etkinliklerin hemen hemen tümüne iştirak etmiş, hatta bu projeye yön verecek nitelikte bildirimler sunmuştur. Kendisi İpek Yolu Projesi'nin en aktif ve etkili akademisyeni olarak görev yapmıştır. Nitekim 1993 yılında Paris'te Unesco tarafından "Unesco Kültür Hizmet Madalyası"na layık görülmüştür. (Fot. 7).

Bütün bu aktif ve etkili faaliyetleri arasında, geleneksel Türk dokuma sanatının tanıtılması ve korunması hususunda gösterdiği titiz çalışmaları da unutmamak gerek. Önemli bir kültür mirasımız olarak Anadolu'nun eşsiz dokusunu yansıtan geleneksel halı sanatının orijinal kaynak dökümünü, zengin malzeme birikimini gözler önüne sermiştir. Türk halıcılığını tarihsel perspektifte inceleyerek, ilk başvuru kaynağı olarak nitelendirebileceğimiz makale boyutunda yazılar kaleme almıştır. Türk halıcılığının üretim ve uygulama aşamasındaki sorunlarını sık sık dile getirerek, geleneksel Türk el halıcılığında malzeme, renk, motif ve kompozisyon açısından yozlaşması ve makine halısına yenik düşmesi bağlamındaki çalışmalara imza atmıştır. Hoca, Türk halı sanatı ile adeta bütünleşmiş, halıcılığımızın dünya çapında kabul görmesinde etkin bir isim olmuştur. Uluslararası halı camiası, onun özgün halı araştırmalarına atıfta bulunmuştur. Bu bağlamda merkezi Londra'da bulunan dünya halıcılık teşkilatı ICOC (International Conference of

Oriental Carpets)'un yönetim kurulunda uzun yıllar Türkiye temsilcisi olarak görev almıştır. 1984 yılında "I. Milletlerarası Türk Halı Kongresi"ni, on yıl sonra 1994 yılında da "II. Milletlerarası Türk Halısı ve Orta Asya Halıcılığı" kongresini düzenleyerek, dokuma anlamında dünya çapında iki önemli kongreyi organize etmiştir. Her iki etkinliğe de konusunda uzman çok sayıda yerli ve yabancı bilim insanları katılmıştır. Ayrıca bu kongrelerin paralelinde yurt dışındaki müzelerden de Anadolu ve Orta Asya Türk dünyasına ait tarihi dokuma örneklerini getirterek, görkemli sergiler açılmasına vesile olmuştur.

Diyarbekirli Hoca, açıksözlü ve mütevazı kişiliği, enerjik ve tezcanlı ruhu, yeniliklere açık tutumu ve şahsına özgü üslubu ile dikkat çekmiştir. Hoca'nın, dostlarına olan düşkünlüğü, fedakar yaklaşımı, kadir bilir, vefalı bir dost oluşu, akademik camiada en bilinen özelliklerinin başında gelmektedir. Özellikle aynı ülküyü paylaştığı *Muharrem Ergin* (1923-1995) (Fot. 8), *Oktay Aslanapa* (1914-2013) (Fot. 9) ve *Faruk Sümer* (1924-1995) bu vefalı dostluğun en yakın tanıkları olmuşlardır. Türk dili, tarihi, sanatı ve kültürüne büyük katkıları olan ve bir döneme damgasını vuran bu gerçek bilim insanlarını saygı ve hürmetle anıyoruz. Bu yakın dostlarından merhum Muharrem Ergin'in üç yılda bir tertip ettiği ve Türkolojiye gönül vermiş yerli ve yabancı akademisyenlerin merakla beklediği "Milletlerarası Türkoloji Kongreleri"nin açılış ve kapanış konuşmalarını Diyarbekirli Hoca gerçekleştirmiştir. Orta Asya'ya gitmenin oldukça güç olduğu dönemlerde Hoca, adım adım dolaştığı stepleri, yeni veriler ışığında, zengin ve orijinal malzemelerle ilk kez bilim dünyasına tanıtmıştır.

Fotoğraf 7: İpek Yolu Projesi Başkanı *Doudou Diène*, Unesco Üstün Hizmet Madalyası'nı takdim ederken. Paris/1993. (Diyarbekirli aile arşivi).

Fotoğraf 8: Milletlerarası Türkoloji Kongrelerini tertip eden Prof. Dr. Muharrem Ergin ile birlikte. (Diyarbekirli aile arşivi).

Fotoğraf 9: Prof. Dr. Oktay Aslanapa ile birlikte. (Diyarbekirli aile arşivi).

Diyarbakirli'nin gerçek Türk milliyetçiliğine olan derin bağlılığı, idealist yurtsever kimliğini daima ön plana çıkartmasını sağlamıştır. Türklük bilincini ve milli kültür değerlerini, yeni nesillere aşlamak Hoca'nın en büyük arzusu olmuş, bu hususta azimle hareket etmiştir. Konuyla ilgili daima etkili ve istikrarlı bir politika güdümesinden yana tavır koymuştur. Özellikle Türk sanat ve kültür tarihinin ilk büyük vesikası olan Orhun Abideleri'ni tanıtmayı kendine vazife edinmiştir. Bu doğrultudan hareketle, kültürel bir bellek oluşturma hususunda olağanüstü çaba göstermiştir. Kendisi bu abidelerin, ata yadigarı olarak kıymetinin iyi bilinmesini sıklıkla vurgulamıştır ve en kısa zamanda restorasyon ve restitüsyonlarının yapılmasının şart olduğunu resmî her ortamda dile getirmiştir. (Fot. 10)

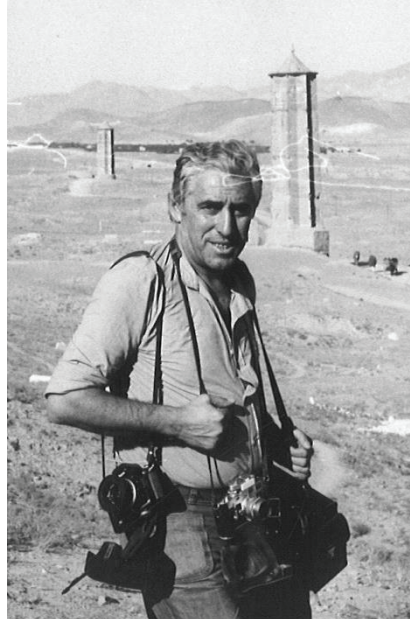
Diyarbakirli, Anadolu'dan Orta ve İç Asya'ya kadar uzanan çok geniş bir coğrafi saha içinde Türk sanatı, kültürü, tarihi ve etnografyası üzerine ulusal ve uluslararası nitelikte çok sayıda yayınlara imza atmıştır. Azerbaycan, Kırgızistan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan gibi Türk Cumhuriyetlerinde gerçekleştirdiği araştırmalar, Güney Sibiry'a'dan Moğolistan'ın batı mntıkalarına kadar yaptığı bilimsel geziler neticesinde paha biçilmez bir görsel arşiv oluşturmuştur. Henüz Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'nin telaffuz edilmediği o dönemlerde, Türk sanat ve kültür birlikteliğini açık ve net bir şekilde ortaya koyan bu çalışmalara imza atmak, şüphesiz Diyarbakirli'nin dirençli ve mücadeleci kimliği ile bağlantılıdır. (Fot. 11)

16 Temmuz 2017 tarihinde son yolculuğuna uğurladığımız Diyarbakirli, ebedi istirahatgâhı olan Karacaahmet Mezarlığı'nda her zaman rahmetle andığı sevgili babası merhum Ahmet Diyarbakirli'nin yanına defnedilmiştir.

Sayın hocamız Prof. Nejat Diyarbakirli'yi, daima minnet ve şükranla anacağız. Mekanı cennet, ruhu şad olsun.

Fotoğraf 10: Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve eşi Nazimiye Hanım ile birlikte Orhun Abideleri'ne ziyareti. Moğolistan/1995. (Diyarbakirli aile arşivi).

Fotoğraf 11: Orta Asya bozkırlarında katıldığı araştırma ve inceleme gezisinden bir görüntü. (Diyarbakirli aile arşivi).

YAYINLARI⁵

1963

“Artukoğulları’na ait olması muhtemel bir mezat taşı”, **Türk Sanat Araştırmaları ve İncelemeleri I**, İstanbul, s.3-10.

1964

“Halk sanatlarımızın değeri”, **Akademi**, S. 1, İstanbul, s. 29-33.

“Minyatürlerde Nuh’un Gemisi efsanesi”, **Akademi**, S. 2, İstanbul, s. 29-33.

1966

“Gemeinsame züge der in den verschieden erdteilen sich entwickelnden Türkischen Kunst”, **Cultura Turcica**, Vol. III, No. 2, Ankara, s. 232-256.

1967

“Artuklular’a ait tunç sfenks”, **Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Belleteni**, İstanbul, 10-28.

1968

“Diyarbakir Müzesi’ndeki tunç sfenks”, **Türk Kültürü**, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü yayını, S. 66, Ankara, s. 367-373.

1969

“Türk sanatının kaynaklarına doğru”, **Türk Sanat Tarihi Araştırma ve İncelemeleri**, C. II, İstanbul, s. 136-141.

1970

“Le Manifestations artistiques relatives a des croyances Altaïques chez les Seljoukides”, **XIII’e Conference International Permanente d’Etudes Altaïques (P.I.A.C.) Juin 25-30, Strasbourg**.

1971

“Vestiges de croyances Altaïques dans l’art Seldjoukide”, **Turcica**, Revue d’étude Turques , Tome III, editions Klincksieck, Paris, pp. 59-70.

1972

Hun Sanatı, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, İstanbul.

“Türk Sanatının büyük kaybı Celal Esad Arseven (1875-1971)”, **Türk Kültürü**, (Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, S. 113, Ankara, s. 303-314.

1973

“Kazakistan’da bulunan Esik kurganı”, **İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi 50. Yıl Armağanı**, İstanbul, s. 291-319.

---

5 Prof. Nejat Diyarbekirli’nin yayın listesi Doç. Dr. Anıl Yılmaz’ın hazırladığı çalışmadan alınmıştır. (Anıl Yılmaz, “Prof. Nejat Diyarbekirli’nin Yayınları ve Bilimsel Faaliyetleri”, **Orta Asya’dan Anadolu’ya Türk Sanatı ve Kültürü-Prof. Nejat Diyarbekirli’ye Armağan**, (Ed.: Yaşar Çoruhlu-Nalan Türkmen-Nuri Seçgin-Anıl Yılmaz), Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2006, s. 27-31.

1974

“Peçenek Hazinesi ve Türk Sanatı’nın çeşitli kıtalarda gelişen ortak nitelikleri”, **İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi**, S. 4-5, İstanbul, s. 395-428.

1977

İslamiyetten Önce Türk Sanatı: Hunlar-Göktürkler-Uygurlar, Yaykur, Ankara.

1978

“New light on Pazyryk Carpet”, **Hali**, Vol. 1, No. 3, The International Journal of Oriental Carpets and Textiles, London, Autumn/Herbst, pp. 216-221.

1979

“Orhun’dan geliyorum”, **Türk Kültürü**, Türk Kültürünü Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, S. 198-199, Ankara, s. 321-384.

1980

“Türk El Sanatlarının Değeri – I”, **Milli Kültür**, C.2, S.3-4-5, Kültür Bakanlığı, Ankara, s.47-53.

1981

“Türk El Sanatlarının Değeri – II”, **Milli Kültür**, C.2, S.6-7-8, Kült. Bakanlığı, Ankara, s.49-56.

“Hunlarda milli kültür ve askeri teşkilat”, **Orkun**, S. 1, İstanbul, s. 21-22.

1982

“Türkler’de Abide mefhumu ve Türk tarihinin akışını canlandıran Burdur Abideleri”, **Türk Kültürü**, Türk Kültürünü Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, S. 235, Yıl XXI, Ankara, s. 803-822.

1983

“Türk Güzel Sanatları ile ilgili rapor”, **Milli Kültür, Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Yayın No. DPTO, 1920-OİKO, 300 V Yıllık Kalkınma Planı, Özel İhtisas Komisyonu Raporu**, Ankara, s. 305-328.

1984

“Pazırık Halısı”, **Türk Dünyası Araştırmaları**, S. 32, İstanbul, s. 1-8.

“The origin of the tradition or carpet weaving among Turkic peoples and the problem of the origin of the carpet found in Pazyryk in the Altai Region”, **Türk Dünyası Araştırmaları**, S. 32, İstanbul, s. 9-43.

“Türkler’de halıcılık”, **Türk Edebiyatı**, S. 132, İstanbul, s. 44-49.

“I. Milletlerarası Türk Halı Kongresine doğru”, **Sanat Çevresi**, Özel Sayı: 2, İstanbul, s. 4-8.

“Türk Halısı Vakfı mutlaka kurulmalıdır”, **Boğaziçi**, S. 29, İstanbul, s. 14-15.

“Neden Halı Kongresi?”, **Türk Edebiyatı**, S. 32, İstanbul, s. 13-14.

1987

“Türk Askeri mimarisinde gözetleme kuleleri” **Ars Turcica**, Akden des VI. Internationalen Kongresses für Türkische Kunst München vom 3, Bis 7, September 1979, III, Tafeln, München, pp. 201-208.

1988

“Milli Kültür Bakanlığı ve Türk Kültür Tarihi Müzesi kurulmalıdır”, **Türk Edebiyatı**, S. 173, İstanbul, s. 12-15.

“Turkish contributions to cultural and commercial life along Silk Road”, **The Significants of the Silk Roads in the History of Human Civilisations. Osaka-Japan , 24-26 October 1988, Integral Study of the Silk Roads: Roads of Dialogue, Independent Seminar**, Unesco, Osaka, pp. 171- 192.

1990

“Burial Structures, Yug ceremonies and Mourning themes among the Turks along Silk Road in the Middle Ages”, **Land routes of the Silk Roads and cultural exchanges between the East and West before the 10th century: (Desert Route Expedition International Seminar in Urumqi August 19-21)**, Unesco, Urumqi, pp. 449-466.

1992

“Türkler’de mezar yapısı ve defin merasimleri”, **Türk Kültürü Araştırmaları-Prof. Dr. Muharrem Ergin’e Armağan Sayısı**, 28/1-2, Ankara, s. 53-61.

“Turkish contributions to cultural and commercial life along Silk Road”, **Senri Ethnological Studies Significance of Silk Roads in the History of Human Civilizations** 32, UNESCO, Osaka, 171-192.

1993

“İslamiyet’ten Önce Türk Sanatı”, **Başlangıcından Bugüne Türk Sanatı**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, s. 1-64.

1994

“Türk Kültürünün Beşiği: Orhun (1)”, **Tarih ve Medeniyet**, S. 3, İstanbul, s. 49-57.

“Türk Kültürünün Beşiği: Orhun (2)”, **Tarih ve Medeniyet**, S. 4, İstanbul, s. 50-54.

1999

“İslam öncesi Türk ve Çin mezar anlayışı arasındaki bağlantılar”, **Uluslararası Üçüncü Türk Kültürü Kongresi Bildirileri 25-29 Eylül 1993 Ankara**, (Atatürk Kültür Merkezi Yayınları), C. 2, Ankara, s. 792-805.

“The Origins of Cultural Relations between the Chinese and the Turks”, **The Symposium on Oriental Aesthetics and Arts (December 2-4 1998-National museum of History)**, Taipei-Taiwan, pp. 57-83.

2002

“Eski Türklerde Kültür ve Sanat”, **Türkler**, (Yeni Türkiye Yayınları), C. III, Ankara, s. 827-894.

“Bilge Kağan hazineleri ve TİKA’nın inanılmaz şovu”, **Sanat Çevresi**, S. 280, İstanbul, s. 16-24.

2003

“TİKA ne işe yarar? / Moğolistan’da Orhun Abideleri ile ilgili araştırmalarda son durum”, **Tarih ve Düşünce**, S. 2, İstanbul , s. 32-41.

2009

“Doğu Türkistan Uygur Eli Seyahat Notları”, **Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi (Prof.Dr. Oktay Aslanapa Özel Sayısı)**, S.183, İstanbul, s. 87-99.

Ege Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi
Sanat Tarihi Dergisi
Cilt: XXVI, Sayı: 2 Ekim 2017

Ege University, Faculty of Letters
Journal of Art History
Volume: XXVI, Issue: 2 October 2017

Basım Yeri | **Place of Publication**

Ege Üniversitesi Basımevi, Bornova, İzmir. | *Ege University Printing House, Bornova, İzmir, Turkey.*

Basım Tarihi | **Date of Publication**

30.10.2017

İnternet Sayfası (Açık Erisim)

Internet Page (Open Access)

DergiPark
AKADEMİK

<http://dergipark.gov.tr/std>

Sanat Tarihi Dergisi hakemli, bilimsel bir dergidir; Nisan ve Ekim aylarında olmak üzere yılda iki kez yayımlanır.

Journal of Art History is a peer-reviewed, scholarly, periodical journal published biannually, in April and October.